

opusdei.org

Texty o Advente: „Modlitba je naša sila“

Počas Adventu zverejňujeme niektoré texty o liturgickom období, ktoré pochádzajú z pastoračných listov adresovaných veriacim Opus Dei od blahoslaveného Álvара del Portilla. V tomto druhom vydaní sa hovorí o nádeji a modlitbe.

07.12.2024

(Text z 1. decembra 1990,
publikovaný v knihe „Kráčať s
Ježišom v rytme liturgického roka“,
Ed. Cristiandad, Madrid 2014, str. 59–
62.)

Pred niekoľkými dňami, počas
slávania slávnosti Ježiša Krista, Kráľa
vesmíru, som opäť premýšľal o
apoštolskej horlivosti, ktorú náš Otec
dokázal svojím slovom a príkladom
odovzdať tisícom ľudí, pretože horel
láskou k Bohu. Keď som obnovil
zasvätenie Opus Dei Najsvätejšiemu
a Milosrdnému Srdcu Ježiša, prosil
som nášho Pána, aby každý deň ešte
viac zapálil naše duše touto božskou
horlivosťou; aby jeho dcéry a synovia
z Opus Dei teraz i vždy, až do konca
vekov, žili výlučne pre rozširovanie
jeho kráľovstva vo všetkých dušiach,
a tak vzdávali slávu Najsvätejšej
Trojici.

Týmito riadkami vás chcem
povzbudiť k čoraz intenzívnejšiemu

apoštolátu, plne dôverujúc Pánovi. Premýšľajte, moje dcéry a moji synovia, o premenlivej sile Božej milosti, ktorá dokáže osvietiť aj tie najzaslepenejšie mysle, až do tej miery, že dokáže v jedinom okamihu premeniť prenasledovateľa Šavla na apoštola Pavla. Tieto zázraky sa dejú aj v dnešných dňoch.

Liturgické obdobie, ktoré teraz začíname, Advent, je pozvaním posilniť našu nádej. Pán ukončí čas skúšok, ktorými Cirkev trpí a ktoré nám spôsobujú toľko bolesti, ak budeme vytrvalo siať semeno učenia a lásky. Počas týchto týždňov, keď sa pripravujeme na veľkú slávnosť Narodenia Vykupiteľa, môžeme uvažovať nad spôsobom, akým Pán koná. Aj keď horlivo túžil prijať našu ľudskú prirodzenosť, pripravil ľudstvo s božskou pedagogikou a prišiel na zem v čase, ktorý od večnosti určil Otec. Ubehli mnohé storočia, kým sa naplnila vznešená

udalosť príchodu Mesiáša; potom zostal Ježiš Kristus tridsať rokov bez toho, aby odhalil svoju úlohu Mesiáša a Syna Božieho.

Buďte teda optimisti, aj keď je konkrétna realita, ktorú často okolo seba vnímate, náročná. Svoju nádej nezakladáme na ľudských prostriedkoch — hoci musíme využiť všetky, ktoré sú v našich silách —, ale na Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, ktorý je *Dominus dominantium*^[1], Kráľ kráľov a Pán pánov, a ktorý svojou obetou na Kríži dobyl celý svet.

Niekedy sa vám môže zdať, že *non serviam!* [nechcem slúžiť], ktoré toľkí muži a ženy smutne vyslovujú svojim životom, má silnejší hlas ako *serviam!* [budem slúžiť], ktoré — s Božou milosťou — každý deň vychádza z pier a srdc všetkých, čo túžime byť poslušní milosti. Nedajte sa oklamať zdaním. Opakujem vám,

že Pán vždy zvíťazí. Majte na pamäti, že, ako nám pripomínal náš Otec, „**v časoch hlbokých kríz v dejinách Cirkvi nikdy nebolo veľa tých, ktorí by zostali verní a zároveň mali dostatočnú duchovnú a doktrinálnu prípravu, morálne a intelektuálne sily, aby mohli rozhodne odolávať nástrojom zla. Ale práve títo málo početní opäť naplnili Cirkev a svet svetlom. Moje deti, cíťme povinnosť byť verní tomu, čo sme dostali od Boha, aby sme to mohli verne odovzdávať ďalej. Nemôžeme a nechceme kapitulovať**“^[2].

Modlitba je naša sila. Je to páka, ktorá hýbe Milosrdným Srdcom Spasiteľa, vždy ochotného pomôcť svojim. „**Boh neprehráva bitky. Musíme neustále klopať na dvere Najsvätejšieho Srdca Ježiša, ktorý je našou láskou, a na Najnežnejšie Srdce Márie, ktorá je našou spásou; a nezabúdajme, že pre**

Pána sú veky ako okamihy“^[3]. Ale je dobré, aby sme na Neho naliehali. Ak si budeme vo svojej každodennej snahe klásť vysoké nároky, moje dcéry a moji synovia, uvidíte, ako Cirkev opäť ožije na celom svete, ako v mnohých dušiach zapustí korene viera; ak však nebudeme bojovať, aj keď sme posilnení milosťou, pridáme sa k hlasu toho *non serviam!*, a ponesieme za to veľkú zodpovednosť, pretože Boh nás povolal s osobitnou dôverou. Musíme prosiť Ježiša slovami z Evanjelia, ktoré Mu adresoval náš najdrahší Otec: „Počuj nás, Pane! Zvýš našu vieru, ešte viac. Opakujme so stotníkom: *tantum dic verbo* (Mt 8, 8), povedz len jediné slovo, jediné!, a všetko sa napraví“^[4].

S neustálou modlitbou — tou modlitbou za moje úmysly, ktorú od vás stále žiadam! — musí byť neoddeliteľne spojené každodenné úsilie každého z vás, aby ste prenikali kresťanským duchom

prostredie, v ktorom sa pohybujete. Nemyslite si, že môžete prispieť len málo: každý z vás môže dosiahnuť veľa, pretože apoštolská účinnosť závisí predovšetkým od vašej lásky k Bohu a od nadprirodzeného pohľadu, s ktorým konáte apoštolát medzi tými, ktorí vás obklopujú.

Ale dovoľ mi opýtať sa ťa, syn môj: Ako si tento rok využil príležitosti, ktoré sa ti naskytli, aby si priviedol duše k Bohu? Snažil si sa opakovane naliehať, bez toho, aby si sa nechal odradiť zdanlivým nedostatkom odozvy zo strany niektorých ľudí? Hľadal si nové spôsoby, ako osloviť viac ľudí? A predovšetkým: sme apoštoli, ktorí svoju činnosť zakladajú na hlbokej modlitbe a hojnej obeti? Pracujeme s dokonalosťou pre Pána a ponúkame jasný príklad kresťanskej konzistentnosti vo vykonávaní našej profesionálnej práce? Snažíme sa

učiť od druhých, všímajúc si ich
cnosti a kvality?

Počas týchto týždňov prípravy na
Vianoce náš Otec, okrem mnohých
iných modlitieb, často s rastúcou
naliehavosťou recitoval: *veni, Domine
Iesu! veni, Domine, et noli tardare!...*;
„Príď, Pane Ježišu! Príď, Pane, a
nemeškaj!“ Odporúčam vám, aby ste
aj v tomto nasledovali jeho príklad:
pomôže vám to viac si uvedomovať
Božiu prítomnosť, zapáliť sa pre
záchranu duší, robiť svoju modlitbu
za Cirkev naliehavejšou; a budeme
cítiť povinnosť očistiť naše duše a
telá, aby mohol Pán plnšie prebývať v
našom vnútri.

„Začnime už teraz vzdávať vdáky
Pánovi: *ut in gratiarum semper
actione maneamus*, aby sme
zotrvali v neustálom vzdávaní
vdáky nášmu Bohu. Vzdávanie vdáky
je prejavom viery, nádeje a lásky. Je
to vedomé uznanie našej malosti,

dobre známej a prežívanej, našej
bezmocnosti; a zároveň neotrasiteľná
dôvera — v tomto máme tiež
nádherné skúsenosti — v Božie
milosrdenstvo, pretože Boh, náš Pán,
je celý Láska: a z jeho otcovského
Srdca prýšťa plány pokoja a radosti
pre jeho deti. Plány, ktoré sú vo
svojej realizácii tajomné, ale isté a
účinné“^[5].

Zostaňte počas týchto adventných
dní veľmi spojení s Máriou a Jozefom
a proste ich, aby nám dovolili hlbšie
sa podieľať na radostnom očakávaní,
ktoré oni prežívali, keď sa Ježiš mal
narodiť. Aj teraz sa Pán musí narodiť
v mnohých srdciach: nič nie je
logickejšie, než si vyprosiť pomoc
jeho Matky a toho, kto na zemi plnil
úlohu jeho otca.

---

[1] Zjv 19,16.

[2] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 18.

[3] Sv. Josemaría, *List z 17-VI-1973*, č. 35.

[4] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 6.

[5] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 20.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/texty-o-advente-modlitba-
je-nasa-sila/](https://opusdei.org/sk-sk/article/texty-o-advente-modlitba-je-nasa-sila/) (26.03.2025)